

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.238 van 21 april 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 31 januari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 januari 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 januari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. KEMPENEER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker, van Albanese nationaliteit, diende op 17 januari 2005 in België een asielaanvraag in.

Op 14 maart 2005 beschouwde de Dienst Vreemdelingenzaken zijn aanvraag als onontvankelijk en gaf een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 juni 2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Tegen deze beslissing werd door verzoeker een annulatieberoep ingediend bij de Raad van State op 25 juli 2005.

Op 1 augustus 2006 werd door verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9 derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 15 januari 2008 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Dit is de eerste bestreden beslissing die luidt als volgt.

*“(...) in toepassing van **artikel 9.3** van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is.*

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 17/01/2005 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, zeer behoorlijk Nederlands spreekt, schoolgaande was en van onberispelijk gedrag en zeden is, is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15/12/1980.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 30/06/2005 en aan hem betekend op 01/07/2005 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk bijna zes maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr. 89980 van 02/10/2000).

Wat betreft het feit dat betrokkene schoolgaande is, dient opgemerkt te worden dat hij niet langer schoolplichtig is en evenmin bewijzen voorlegt dat hij als volwaardige leerling aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling, zijnde hogeschool of universiteit, is ingeschreven. Indien de betrokkene toch dergelijke bewijzen kan voorleggen, kan hij op basis van een studentenvisum eventueel terugkeren naar België om zijn studies hier verder te zetten.

Betrokkene beweert dat hij vreest om bij terugkeer naar zijn land van herkomst vermoord te worden ingevolge zware familiale rellen. Hij legt echter geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan de betrokkene om op zijn minst begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor zijn leven volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien toont betrokkene niet aan dat hij geen bescherming zou kunnen genieten van de lokale en/of eventuele hogere autoriteiten in Albanië.(...)”

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 januari 2008 wordt als volgt gemotiveerd:

“- art. 7, alinea 1, 2° van de wet van 15.12.1980: de betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft.

– Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 30.06.2005.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid.

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid van de vordering op. Verwerende partij betoogt dat het bevel een uitvoeringsmaatregel betreft waarvan de eventuele nietigverklaring geen gevolgen zal hebben op de verblijfstoestand van verzoeker.

De ontvankelijkheid wat het voorwerp betreft en de ontvankelijkheid wat de persoon betreft, zijn twee verschillende, van elkaar te onderscheiden vereisten. Het bestreden bevel, genomen in uitvoering van artikel 7 eerste lid 2° van de Vreemdelingenwet, is te dezen geen loutere uitvoeringsmaatregel van een eerdere beslissing en kan dus ook niet het gevolg zijn van een eerder ontstane rechtstoestand. De bestreden beslissing is evenmin een louter materiële handeling, daar ze te dezen eigen rechtsgevolgen heeft en de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt, al was het maar omdat de uitvoering ervan tot de gedwongen effectieve verwijdering van de verzoekende partij kan leiden. De verzoekende partij getuigt tevens van het rechtens vereiste belang, al was het maar door het feit dat de bestreden beslissing haar persoonlijke rechtstoestand betreft en zij er rechtstreeks door wordt geraakt (R.v.St., nr. 83.458 van 4 maart 2002, R.v.St., nr. 97.206 van 28 juni 2001, R.v.St., nr. 98.533 van 28 augustus 2001). Derhalve dient de exceptie te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. Betreffende de tenuitvoerlegging van het bevel beperkt verzoekende partij zich ertoe te stellen dat zij nog steeds een procedure hangende heeft voor de Raad van State ingevolge een beroep ingesteld tegen de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal van 29 juni 2005.

De Raad wijst er evenwel op dat een procedure voor de Raad van State geen deel uitmaakt van de asielpcedure en het instellen van een beroep bij de Raad van State geen schorsende werking heeft (R.v.St., nr. 142.689, 29 maart 2005).

Het middel is ongegrond.

Voor wat betreft de opwerping van verzoekende partij dat zij wel degelijk legaal in het Rijk verblijft vermits haar aanvraag om machtiging tot verblijf ten onrechte onontvankelijk werd verklaard, verwijst de Raad naar navolgende bespreking van het middel dat betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing.

3.2. Verzoekende partij werpt met betrekking tot de beslissing van onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in een enig middel de schending op van artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij verklaart dat haar leven in gevaar is gezien de uiterst gespannen toestand tussen verzoekende partij en haar stiefvader en dat zij nog geen paspoort heeft, gezien zij als minderjarige België is binnengekomen. Dienaangaande merkt verzoekende partij op dat onder uitzonderlijke omstandigheid moet verstaan worden *“iedere*

omstandigheid die de vreemdeling die zich in België bevindt, belet om zich tijdelijk te begeven naar zijn land van oorsprong om er de nodige formaliteiten te vervullen die nodig zijn ter inleiding van een aanvraag tot vestiging”, waarbij zij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State. Verzoekende partij betoogt wederom dat haar asielaanvraag nog steeds niet is beëindigd daar er nog een procedure hangende is voor de Raad van State waardoor zij in haar hoedanigheid van asielzoeker onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren om zich aldaar tot de Belgische diplomatieke diensten te richten teneinde er in het licht van deze aanvraag de nodige formaliteiten te vervullen.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Zoals hoger gesteld maakt de hangende procedure voor de Raad van State geen deel uit van de asielprocedure waardoor de beslissing van de Commissaris-generaal van 29 juni 2005 uitvoerbaar wordt en verzoekende partij niet langer de hoedanigheid heeft van asielzoeker. Bovendien blijkt uit het administratief dossier en meer in het bijzonder uit voornoemde beslissing dat verzoekende partij haar asielrelaas volledig steunt op problemen van interfamiliale en eventueel van gemeenrechtelijke aard, waarbij niet wordt aangetoond zich niet onder de bescherming van de eigen autoriteiten te kunnen plaatsen, die niet ressorteren onder het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Niets in het dossier wijst er op dat betrokkene problemen kende met de Albanese autoriteiten. Verwerende partij stelt dan ook terecht in onderhavige bestreden beslissing dat verzoekende partij verkoos geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en sindsdien illegaal in België verblijft. Verzoekende partij, die op het ogenblik van de beslissing van de Commissaris-generaal reeds meerderjarig was, had zich, nu zij geen asielzoeker meer was en nooit problemen heeft gekend met de Albanese autoriteiten, perfect in regel kunnen stellen met deze autoriteiten teneinde zich van het vereiste paspoort te voorzien. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 augustus 2006 blijkt dat verzoekende partij zich betreffende de voorgehouden problemen in haar land van herkomst beperkt tot zware familiale problemen zonder hiervan enig bewijs bij te brengen. De verwerende partij merkt dan ook terecht op dat deze loutere bewering, zonder enig bewijs, niet volstaat om als buitengewone omstandigheid in toepassing van artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aanvaard. Verwerende partij voegt eraan toe dat betrokkene bovendien niet aantoont niet te kunnen genieten van de bescherming van de lokale en/of eventueel hogere autoriteiten in Albanië. Verzoekende partij toont niet aan dat artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing werd geschonden en evenmin dat verwerende partij op basis van een foutieve feitenvinding in onredelijkheid tot haar beslissing kwam.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. BIEBAUT.